

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว และการพัฒนาเทคโนโลยีทางอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ปัญหามลพิษทางน้ำ พื้นดิน ป่าไม้ รวมถึงปัญหามลพิษทางอากาศที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์โลกร้อนหรือปรากฏการณ์เรือนกระจก (greenhouse effect) ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของโลกอย่างรวดเร็วและรุนแรง ทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้กลายเป็น ปัญหาที่สำคัญที่สุดที่โลกกำลังเผชิญหน้าอยู่ในขณะนี้

“สงคราม” ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่าง มหาศาล การสงคราม (warfare) หรือการพิพาททางอาวุธ (armed conflict) นั้นถือว่าเป็นรูปแบบ สูงสุดของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในสังคมมนุษย์มาโดยตลอด สงครามคือการต่อสู้ ระหว่างกลุ่มสังคมโดยวิธีการใช้กำลังหรือโดยวิธีการอื่น ๆ สงครามในความหมายเช่นนี้จึงอาจจะ หมายถึงการต่อสู้ระหว่างกลุ่มของสังคมมนุษย์โดยใช้ความรุนแรงหรือการปะทะกันด้วย¹ และ นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทุกครั้งที่เกิดสงครามไม่ว่าจะเป็นสงครามในทางระหว่างประเทศหรือ สงครามที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ ซึ่งก็คือสงครามกลางเมือง (civil war)* นอกจากจะ ก่อให้เกิดการทำลายล้างและความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์อย่างมหาศาลแล้ว ภัย จากสงครามยังได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง (widespread) เป็นระยะเวลา ยาวนาน (long – term) และรุนแรง (severe) ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมนี้มีทั้งความ

¹ สุรชาติ บำรุงสุข, สงคราม : จากยุคบุพกาลสู่ศตวรรษที่ 21, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร: โครงการ วิทยุโทรศัทพ์, 2541), หน้า 9.

* สงครามที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ หรือ กรณีพิพาททางอาวุธที่ไม่มีลักษณะระหว่างประเทศ (non – international armed conflict) หมายถึง การใช้กำลังและต่อสู้ในดินแดนของรัฐหนึ่งระหว่างกองกำลัง ทหารกับกลุ่มติดอาวุธ โดยจะต้องเป็นการต่อสู้กันแบบทหาร (military – style confrontation) มีลักษณะการ บังคับบัญชาที่ชัดเจน (chain of command) นอกจากนี้ จะต้องมีความรุนแรง และมีผลกระทบต่อความมั่นคง ของประเทศอย่างมาก

เสียหายที่เกิดขึ้นในทันทีและความเสียหายที่ต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะเห็นผลความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากวิธีการในการทำสงคราม อย่างเช่น ในสงครามอ่าวเปอร์เซีย กองกำลังทหารของประเทศอิรักได้เปิดทางระบายน้ำมันที่อยู่ในบ่อน้ำมันกว่า 76 บ่อของประเทศคูเวต ทำให้น้ำมันกว่า 60 ล้านบาร์เรลไหลออกไปก่อให้เกิดการเจ็บป่วยของสารเคมีที่เป็นพิษในดิน แหล่งน้ำบนผิวดินและบริเวณชายฝั่งซึ่งได้ส่งผลให้เกิดการตายของนกทะเลกว่า 30,000 ตัว² นอกจากนี้กองกำลังทหารของประเทศอิรักยังได้เผาบน้ำมันมากกว่า 600 บ่อ เมื่อตอนที่ได้เพิกถอนกองกำลังออก ซึ่งมีปริมาณของน้ำมันระหว่าง 2.5 ถึง 6 ล้านบาร์เรลถูกเผาไหม้ในแต่ละวัน ส่งผลให้เกิดควันพิษจากการเผาไหม้เจือปนอยู่ในอากาศเป็นบริเวณกว้างขวาง³ จากผลของความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาไหม้ของบ่อน้ำมันและการตายของนกทะเลหลายพันตัวในแอ่งน้ำมันนั้นไม่อาจที่จะฟื้นฟูแก้ไขได้เลย ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมยังอาจเกิดจากปัจจัยที่ใช้ในการทำสงครามไม่ว่าจะเป็นการใช้สารเคมี สารชีวภาพ หรือทุ่นระเบิดเป็นอาวุธและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อาวุธที่มีอนุภาคในการทำลายล้างสูง อย่างเช่น ในช่วงตอนปลายของสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ.1945 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ใช้ระเบิดปรมาณูโจมตีไปที่เมืองฮิโรชิมาและนางาซากิของประเทศญี่ปุ่น พลังงานที่ปลดปล่อยออกมาจากการระเบิดได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงและกว้างขวาง แสงสว่างกับความร้อนที่มากมายส่งผลให้ป่าไม้รวมถึงบริเวณที่เพาะปลูกเช่นไร่นา ได้ถูกเผาผลาญเป็นบริเวณกว้าง การระเบิดของระเบิดปรมาณูในชั้นบรรยากาศของโลกยังทำให้เกิดฝุ่นกัมมันตรังสีในระยะไกลและสามารถตกค้างอยู่ในอากาศเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งสามารถทำอันตรายต่อชีวิตมนุษย์หรือทำให้ผู้รอดชีวิตต้องประสบกับโรคภัยไข้เจ็บ หรือความพิการอย่างน่าเวทนาที่สุด⁴

นอกจากการใช้วิธีการหรือปัจจัยในการทำสงครามดังกล่าวแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมยังอาจเกิดจากการดัดแปลงสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นเครื่องมือหรืออาวุธในการทำสงครามกัน อย่างเช่น เคยปรากฏว่ามีการใช้กันมาเมื่อ 146 ปีก่อนคริสตกาล (146 B.C.) ซึ่งทหารโรมันได้โปรยเกลือไปบนพื้นดินของเมืองคาร์เทจ (Carthage) เพื่อปรับเปลี่ยนคุณภาพของดิน ทำให้ใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกไม่ได้⁵ หรือในสงครามเวียดนามประเทศสหรัฐอเมริกาได้ใช้

² United Nations Environment Programme, Desk study on the environment in Iraq, 1st ed. (Imprimerie Chirat, 2003), pp. 65 – 68.

³ Ibid.

⁴ บรรยง บุญฤทธิ์, มหาสงครามนิวเคลียร์ล้างโลก, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสารการพิมพ์, 2527), หน้า 73.

⁵ Seymour M. Hersh, Chemical and biological warfare : America ' hidden arsenal

แก๊สน้ำตาและสารก่อใบไม้ร่วง (defoliant) ในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1962 ถึง ค.ศ.1970⁶ และยังได้มีการทดลองทำฝนเทียมให้ตกหนักผิดปกติฤดูกาลเพื่อให้เกิดอุทกภัยอย่างรุนแรง ทำให้พืชผลในเวียดนามเหนือได้รับความเสียหาย⁷ ซึ่งจากผลกระทบของสงครามเวียดนามที่ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างมหาดลในครั้งนั้นจึงทำให้เกิดคำว่า "ecocide" ขึ้น⁸ ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าการทำลายสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลาของสงครามทั้งโดยเจตนาและที่เป็นความเสียหายข้างเคียงจากการโจมตี (collateral damage) นั้นเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้เลย และถึงแม้ว่าสงครามจะจบสิ้นลงแล้ว แต่ผลกระทบของสงครามที่มีต่อสิ่งแวดล้อมยังคงดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้แต่ละประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความคุ้มครองต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีความห่วงเกรงว่า หากมีการใช้ยุทธวิธีทางการสงครามโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมแล้วก็จะทำให้สิ่งแวดล้อมต้องถูกทำลายลงเป็นอย่างมากและย่อมส่งผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นประชาคมระหว่างประเทศจึงต่างเห็นพ้องต้องกันถึงความจำเป็นที่ควรจะมีการตรากฎเกณฑ์ทางกฎหมายขึ้นมาเฉพาะเพื่อให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในช่วงที่มีสงครามหรือข้อพิพาททางอาวุธเกิดขึ้น

กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศถือเป็นกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่มีบทบาทอย่างสำคัญในสถานการณ์ที่มีข้อพิพาททางอาวุธเกิดขึ้น เพราะเป็นกฎเกณฑ์ที่ว่าด้วยการจำกัดขอบเขตของวิถีทางในการสู้รบ และยังเป็นกฎเกณฑ์ที่มุ่งคุ้มครองทหารที่ไม่สามารถทำการสู้รบได้อีกต่อไป รวมถึงผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมในการสู้รบ อย่างเช่น พลเรือน ถึงแม้ว่ากฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศจะมิได้มีพื้นฐานมาจากแนวความคิดในเรื่องของการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยตรงก็ตาม แต่จากปัญหาดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เมื่อสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงก็ย่อมส่งผลกระทบต่อมนุษย์อย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ทำให้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศเริ่มให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา โดยเฉพาะ

(New York: The Bobbs – Merrill, 1968), p. 143.

⁶ ประเสริฐ ทองเจริญ, มหันตภัยอาวุธชีวภาพและอาวุธเคมี, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์, 2546), หน้า 20.

⁷ ปรีชา ศรีวัลย์, สงครามปัจจุบัน สงครามเวียดนาม, สงครามอาหรับ-อิสราเอล, สงครามเลบานอน และสงครามฟอล์กแลนด์ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 49.

⁸ Hilaire McCoubrey and Nigel D. White, *International law and armed conflict*, (Brookfield: Dartmouth, 1992), p. 236.

อย่างยิ่ง พิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากข้อพิพาทระหว่างประเทศทางอาวุธ ค.ศ. 1977 หรือพิธีสารฉบับที่ 1 (Geneva Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and Relating to the Protection of Victims of International Armed Conflict 1977) และอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้เทคนิคการดัดแปลงสิ่งแวดล้อมในทางทหารหรือในทางที่เป็นปรักษอื่นใด ค.ศ.1976 (Convention on the Prohibition of Military or Any Other Hostile Use of Environmental Modification Techniques : ENMOD Convention 1976) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาวุธ อันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการใหม่ที่สำคัญของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

ความสำคัญของการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาวุธเริ่มปรากฏเด่นชัดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานระหว่างประเทศ โดยเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 1991 สมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ (General Assembly) ได้เสร็จสิ้นการอภิปรายในหัวข้อเรื่อง “การหาประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้เป็นอาวุธในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาวุธและการใช้มาตรการทางปฏิบัติเพื่อปกป้องการหาประโยชน์เช่นนั้น (Exploitation of the environment as a weapon in times of armed conflict and the taking of practical measures to prevent such exploitation)” พร้อมด้วยการพิจารณาข้อบัญญัติที่ 46 / 417 (decision 46 / 417) ซึ่งได้กล่าวว่า การปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาวุธจะได้นำเข้าสู่การประชุมระหว่างประเทศครั้งที่ 26 ของกาชาด (Red Cross) และเสี้ยววงเดือนแดง (Red Crescent) และร้องขอให้เลขาธิการแห่งสหประชาชาติ (Secretary – General) รายงานกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปภายใต้กรอบการดำเนินงานของกาชาดระหว่างประเทศ (International Red Cross) ในประเด็นดังกล่าวต่อที่ประชุมสมัยที่ 47 ของสมัชชาใหญ่ นอกจากนี้ยังได้บรรจุหัวข้อเรื่อง “การให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาวุธ (Protection of the environment in times of armed conflict)” เข้าสู่วาระชั่วคราวของสมัยประชุมที่ 47⁹ ซึ่งต่อมาในวันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ. 1992 สมัชชาใหญ่ได้พิจารณาข้อมติที่ 47 / 37 (resolution 47 / 37) ภายใต้หัวข้อเรื่องดังกล่าว และตามข้อมตินี้สมัชชาใหญ่ยังได้ร้องขอให้เลขาธิการแห่งสหประชาชาติเชิญให้คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศจัดทำรายงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการโดยคณะกรรมการและองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องต่อการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาท

⁹ United Nations Decade of International Law, Report of the Secretary General on the Protection of the Environment in Times of Armed Conflict (U.N. GAOR, 48th Session Provisional Agenda Item 144, paras. 1 – 9, U.N. Doc. a/48/269,1993), pp. 2 – 3.

ทางอาวุธและให้ยื่นรายงานดังกล่าวต่อสมัชชาใหญ่ในที่ประชุมสมัยที่ 48 ภายใต้หัวข้อเรื่อง “United Nations Decade of International Law”¹⁰ นอกจากนี้สมัชชาใหญ่ยังได้เรียกร้องให้รัฐทั้งหลายยินยอมในการที่จะบังคับและปรับใช้บทบัญญัติของสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการนำเข้าไปบรรจุอยู่ในคู่มือทางทหาร (military manual) ของแต่ละประเทศ

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในภาวะสงครามและให้ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ รวมถึงองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการข้อที่ 24 ของปฏิญญากรุงริโอ (Rio Declaration) ค.ศ. 1992 ที่ได้กล่าวไว้ว่า “สงครามเป็นภัยซึ่งมีมาแต่ดั้งเดิมของการพัฒนาอย่างยั่งยืน รัฐควรจะเคารพในกฎหมายระหว่างประเทศที่ให้การปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลาที่มีข้อพิพาททางอาวุธและร่วมมือกันในการพัฒนากฎหมายดังกล่าวต่อไป ในฐานะที่เป็นเรื่องจำเป็น” แต่เนื่องจากประเทศไทยยังมิได้มีกฎเกณฑ์และแนวนโยบายใด ๆ โดยเฉพาะในส่วนของ การปฏิบัติการทางทหารที่จะเอื้อต่อการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในภาวะสงครามโดยชัดแจ้ง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการศึกษาว่าหากจะนำเอากฎเกณฑ์ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศมาบังคับใช้ โดยเฉพาะการ พิจารณาเข้าร่วมเป็นภาคีในพิธีสารฉบับที่ 1 และอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้เทคนิคการดัดแปลง สิ่งแวดล้อมในทางทหารหรือในทางที่เป็นปรปักษ์อื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมโดยตรง ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบมากน้อยเพียงใดและจะมีแนวทางอย่างไรบ้างที่ จะรับเอากฎเกณฑ์เหล่านี้มาใช้ต่อไป

1.2 สมมติฐาน

หากประเทศไทยจะนำเอากฎเกณฑ์การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกฎหมายมนุษยธรรม ระหว่างประเทศมาใช้โดยการพิจารณาเข้าเป็นภาคีในสนธิสัญญาใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ย่อมส่งผล กระทบต่อประเทศไทยในการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงและตรากฎหมายหรือกฎเกณฑ์ ใด ๆ ขึ้นมาใหม่รวมถึงแนวนโยบายในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับต่อพันธกรณีตามสนธิสัญญา

¹⁰ Paragraph 4 of the General Assembly resolution 47 / 37.

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

(1) เพื่อศึกษาถึงหลักการและกฎเกณฑ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาชญากรรม

(2) เพื่อศึกษาถึงการปรับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบทบาทของหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(3) เพื่อศึกษาถึงข้อพิจารณาทางกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบและแนวทางของประเทศไทยหากมีการนำกฎเกณฑ์การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศมาบังคับใช้

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

(1) ศึกษาและวิเคราะห์หลักกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาชญากรรมทั้งหลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ หลักการที่ว่าด้วยความรับผิดชอบระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะหลักกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่จะเน้นศึกษาและวิเคราะห์ถึงพิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากข้อพิพาทระหว่างประเทศทางอาชญากรรม ค.ศ. 1977 หรือพิธีสารฉบับที่ 1 และอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้เทคนิคการดัดแปลงสิ่งแวดล้อมในทางทหารหรือในทางที่เป็นปรักษ์อื่นใด ค.ศ. 1976

(2) ศึกษาและวิเคราะห์ถึงการปรับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและกฎเกณฑ์ของกฎหมายอื่น ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของมาตรการและกลไกทางกฎหมาย ข้อยกเว้นทางกฎหมาย การบังคับใช้ทางกฎหมาย ความรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งศึกษาถึงบทบาทของหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(3) ศึกษาถึงข้อพิจารณาเกี่ยวกับผลกระทบและแนวทางด้านกฎหมายของประเทศไทยหากมีการนำกฎเกณฑ์การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศมาใช้โดยการเข้าเป็นภาคีในพิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากข้อพิพาทระหว่างประเทศทางอาชญากรรม ค.ศ. 1977 หรือพิธีสารฉบับที่ 1 และอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้เทคนิคการดัดแปลงสิ่งแวดล้อมในทางทหารหรือในทางที่เป็นปรักษ์อื่นใด ค.ศ. 1976

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

เป็นการวิจัยทางเอกสาร (documentary research) ในเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ข้อมูล เอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากหนังสือ บทความ วารสาร ข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ โดยการค้นคว้าจากสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (2) ห้องสมุดสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (3) ห้องสมุดสัญญา ธรรมศักดิ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (4) ห้องสมุดปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (5) ห้องสมุดคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ
- (6) ห้องสมุด ESCAP องค์การสหประชาชาติ
- (7) อินเทอร์เน็ต

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) ทำให้ทราบถึงหลักการและกฎเกณฑ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีข้อพิพาททางอาชญากรรม
- (2) ทำให้ทราบถึงการปรับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและกฎเกณฑ์ของ กฎหมายอื่น ๆ เพื่อให้คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งบทบาทของหน่วยงานระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้อง
- (3) ทำให้ทราบถึงผลกระทบและแนวทางของประเทศไทยหากมีการนำกฎเกณฑ์การ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศมาบังคับใช้
- (4) ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานและบุคคลที่สนใจในการศึกษาถึงกฎเกณฑ์การ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและเพื่อเป็นแนวทางแก่ประเทศไทย ในการที่จะนำกฎเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้ต่อไป